

Márkus Boróka: Árnyék

(„A világ, amelyben élünk”)

Nagy, fekete madár repül,
A Földünkre árnyék vetül.
A Nap fényét eltakarja,
Az örömet fogva tartja.

Elszáll az arcról a mosoly,
Mindegyik megtört és komoly.
Nyomor, étel, ital kevés,
Meddig tart még a szenvedés?

Vézna ujjak összefonva,
Szebb jövőért fohászkodva
Várják a napsugarat,
Úzd el hát a madarat!